

Monikasvojen N näytti ihmisen p

Noitavaino. Kirjoittanut Arthur Miller. Suomennos Ritva Heikkilä ja Simo Kon-sala. Ohjaus, sovitus sekä lavastus Aino-Maija Hyttilä-Hellman. Puvustus Jaana Salonen, rakenteet Jorma Kokkonen, valot Seppo Saarinen, maskeeraus Heli Lindgren, kampaukset Pia Aittamäki, käsiohjelma Tiina Pihlajaniemi, rummut Antti Simola.

Rooleissa Antti Simola, Tiina Pihlajaniemi, Sanna Myllyniemi, Teuvo Lehtinen, Tommi Virhiä, Kimmo Järvinen, Pertti Virtanen, Harri Raurio, Marja-Maija Noterma, Kirsi Kyllönen, Juha Vastamaa, Väinö Välkky, Ella Parkkinen, Jussi Kemppainen, Susanne Mäkelä, Anni Savo, Laura Nummi ja Mari Mattila.

Porin työväenopiston näytelmäpiiri Monikasvojen esitys työväenopiston auditoriossa 26. 4. 1999.

Kun joukkohysteria valtaa ihmiset, supistuu yksilön oikeusturva mitättömäksi. Tämän tiedämme historiasta. Eikä tarvitse kauaa sanomalehtiä selata löytääkseen niistä kaameita esimerkkejä ihmisten kiihottamisesta täyteen lynkkausmielialaan. Näistä asioista kertoo Arthur Millerin kirjoittama Noitavaino, jonka Porin työväenopiston näytelmäpiiri Monikasvot oli tänä keväänä valmistanut esityskuntoon.

Aino-Maija Hyttilä-Hell-

manin sovittamana ja ohjaamana Noitavaino tarjosi sukelluksen ihmismielen pimentoihin. Näyttämöllä esiintyi 18 eri-ikäistä (ai-kuista) näyttelemisen harrastajaa ja kyllä he kelpo teatterinautinnon runsaslukuiselle yleisölle tarjosivat. Jokainen täytti hyvin paikansa parituntisessa esityksessä. Myös taustajoukkojen työ tuntui, esimerkiksi puvustuksen eteen oli nähty paljon vaivaa. Kannatti!

Saatesanoissaan Hyttilä-Hellman tunnustaa Noitavainon olleen vaikea ja raskas toteuttaa. Eikä ihme, onhan itse aihekin kaikkea muuta kuin helppo. Ja kun yhdessä työskentelevät sekä vanhat että uudet harrastajat, muodostuu ohjaajan panos suureksi. Hyvä oivallus oli sijoittaa näyttämö auditorion oven puoleiseen päähän ja tuolit puoli-kaareen. Uskon niin kuulumis- kuin muidenkin seuraamisongelmien näin helpottuneen. Etuosassa ainakin sekä kuului että näkyi edellisvuotista paremmin.

Ahdistusta ja hysteriaa

Kahdessa asiassa Monikasvot todella onnistui; nuorten tyttöjen rooleissa näyttelevien hysteria riipaisi aitoudellaan ja tunnelman ahdistavuus sen kuin tiheni loppua kohti.

Ihmisiä pidätettiin, vangittiin ja teloitettiin mielivaltaisesti. Väärät ilmiannot ja

aiheettomat tuomiot syöksivät kyläyhteisön pelon valtaan. Ylimpinä istuivat maalliset tuomarit, syyttävän sormensa osoittivat myös kirkonmiehet. Valheen ja totuuden raja häilyi veteen piirretyn viivan lailla, sillä myös oikeuslaitos sai voimakasta arvostelua osakseen. Jumalan nimeen vannottiin. Paholaisen kanssa liittoutumisesta yritettiin puristaa tunnustus, aito tai keksitty.

Voimakkaasti eläytyi John Proctorin rooliinsa Antti Simola, hyvin mietitty oli myös hänen vaimoaan näyttelevän Tiina Pihlajaniemen suoritus. Sanna Myllyniemi teki noitansseja johtavasta Abigailista kiinnostavasti valheellisen hahmon. Lämpöä yhdistyneenä päättäväisyyteen löytyi Tommi Virhiän pastori Halesta. Varakuvernööriä esittävän Kimmo Järvisen puhe putoili tuimasti kuin tykinsuusta, olemustaan myöten rooliinsa sopiva mies muutenkin.

Koskettavat hahmot olivat niin Ella Parkkisen Rebekka kuin Kirsi Kyllösen Marykin. Rohkeat roolityöt.

Selkeä replikointi ja luonteva liikkuminen näyttämöllä ovat asioita, joita ei ikinä korosteta liikaa. Moni monikasvo hallitsi nämä jo hyvin.

Alun rummun säestämä tanssikohtaus tehoi, lopun ankeus herätti kysymyksiä. Onko ihminen sittenkin paha? Missä kulkee totuuden ja valheen raja?

KRISTIINA AHTOLA

Noitavaino pahuuuden

ks-
val-
maal-
sor-
kir-
tuu-
rre-
yös
asta
na-
ho-
es-
us-

hn
Si-
vös
än
us.
ta-
is-
en
y-
y-
ri
iä
en
y-
ö-
s

at
a
l.

ä

-

ä

-

ä

-

ä

-

Noitavaino oli Porin työväenopiston Monikasvojen tämän kevään näytelmä. Viime sunnuntaina, maanantaina ja tiistaina esitetyn näytelmän keskeisissä rooleissa nähtiin Sanna Myllyniemi ja Antti Simola. (Kuva Jorma Kokkonen.)